

Marie." Det gaar i ethvert Tilfælde derefter.

Forlagsstilleren (Vauridsen): Jeg har kun en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem fra Nørre Sundby (S. R. Larsen). Det er det, at han indrømmede, at Visnepolitikken formelt var berettiget; jeg mener, at den havde en formel Berettigelse, men ogsaa en reel Berettigelse, og jeg skal i den Forbindelse tilføje, at jeg mener heller ikke, at det ærede Medlem handler rigtig, naar han siger, at det var Visnepolitikken, som gav Anledning til den Politik, i hvilken vi nu sidde, og førte til Provisorismen — saaledes udtrykte det ærede Medlem sig omtrent, det var Visnepolitikken, der var Anledning til denne Situation, er det ikke rigtig? Det er en i høj Grad bagvendt Betragtning; det var Provisorismen fra 1877 i Forbindelse med de efterfølgende Mars Kamp, som ganske naturlig maatte fremkalde en Fordring i Befolkningen og Rigsdagen om Klarhed; det var de Forhold og den politiske Kamp, som vare Anledning til Visnepolitikken, og som gav Visnepolitikken en virkelig Begrundelse, og jeg er ikke rettere, end at det ærede Medlem leverede et Forvar for Højre og en ny Understrift paa en Adresse til Ministeriet, naar han nu her siger, at Stillingen var den, at det var Visnepolitikken, som var Anledningen til den Situation, hvori vi nu sidde.

Derefter skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Clausen). Det ærede Medlem begyndte med at fremhæve, at dette Forslag ikke var agrarisk nok. Jeg maa sige, at jeg har egentlig ikke tænkt mig, at det ubetinget var en anbefaling for et Lovforslag i Agrarernes Øjne, at det ramte ulige og ikke kom alle til gode. Den Mening har jeg dog ikke opfattet hos Agrarerne, hvis Program lyder: At gøre Ret mod alle og Uret mod ingen. Jeg ved ikke, om de have faaet sig en autentisk Fortolker af Programmet, om han har faaet Ordre til her i Tinget at hævde, at Agrarerne ikke i første Række sætte det, som hviler paa Lighed og Ret. Hvis ikke, saa er jeg mere enig med den højtærede Finansminister end med det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds. Han talte ogsaa om, at dette Forslag ikke kom det arbejdende Landbrug til gode. Det var en af Grundene til, at han ikke nærede nogen levende Begejstring for Lovforslaget eller havde lyst til at befatte sig dermed. Dette overraskede mig lidt. Hvem er det arbejdende Landbrug? Er det Prioritetssejerne i Købstæderne eller i Udlandet? Det kan næppe

være hans Mening. Der er fuld Enighed om, at dette Lovforslag vil komme Sælgerne til gode, dem, der sælge og købe Ejendomme. Han mente maaste, at Lensbesidderne vilde komme med derunder; men Senene kunne ikke sælges, de sælges aldrig. Det er da Grunde, som tale for, at det ikke særlig er den Del, som det vil komme til gode. Hvad har han egentlig ment med det arbejdende Landbrug? Jeg har opfattet det saaledes, at man dermed mente dem, som selv drive deres Ejendom, ligesom den jærne Boelsmand og den jordejede Husmand op til Hovedgaardsejeren, og det er netop der, hvor der handles med Gaarde. Det tror jeg ogsaa, at Agrarerne forstaa ved det arbejdende Landbrug. Derfor mit Lovforslag ikke kommer dette til gode, maa det forstaaes saaledes, at det arbejdende Landbrug er Indsiddere og Landarbejdere; det glæder mig, hvis det er Meningen, det er ikke fremkommet tidligere; men jeg maa sige, det glæder mig, at man tager Hensyn til netop den Del af det arbejdende Landbrug, og ganske vist ere de værst stillede i mange Tilfælde, saa at de kunne fortjene al den Støtte, de kunne faa. Men jeg havde ikke tænkt mig, at det var Agrarernes Opgave at hævde, at man netop af Hensyn til disse Dele af Landbruget ikke kunde hævde en Byrde for dem, som handlede med Gaarde og selv drev dem. Netop den nuværende Situation og den efter min Mening fornuftige Fordeling og Handel med Ejendomme, som kan foregaa, maa tilskynde til et Lovforslag som dette. Jeg skal bemærke til den højtærede Finansminister: Jeg har stillet disse to Lovforslag her, fordi jeg mener, at de høre sammen, for at Reserverdigheden fuldt kan uyldestgøres i disse Tider. Var Stillingen den, at det første Lovforslag vilde blive gennemført af Finansministeren, saa vilde jeg være meget glad og tilfreds. Hvis det er Meningen, og hvis det er udtalt med Hensyn til den ærede Finansministers Standpunkt, vilde jeg befinde mig særdeles vel ved det Resultat. Jeg vil kun endnu sige, at det er fremhævet i denne Diskussion, at Halvprocentafgiften ramte den reelle Værdi af Ejendommen. Jeg maa sige, at Halvprocentafgiften rammer i Virkeligheden i dette Øjeblik Debitor; hvis det at statte af den reelle Værdi er at statte af Gælden, hvad jeg er ude af Stand til at fatte, saa maatte man jo kunne samle et Reserverefond af de Regninger, man har samlet fra Ungdommens Tid, saa maatte ethvert Menneske indrykke i Avisen, at han var i Besiddelse af gamle Regninger til at danne et Reserverefond. Jeg forstaaer ikke, at det virkelig lader sig sige.